

ikke ere Hartkornbrugere, kun aftræves en Snekastningsdag aarlig. Denne Bestemmelse vil volde nogen Vanskelighed ved Fordelingen, og da der kun er Tale om Brugere af meget smaa Ejendomme eller Dele deraf, finde vi det rimeligt, at de sættes lige, og at der ikke paabyrdes Sogneraadene den Uvejlighed, det vil medføre, hvis dette skal fordeles efter Hartkorn. — Det lille Forslag til § 18 er kun en Redaktionsændring. Jeg skal altsaa anbefale det høje Ting at stemme for de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag og for Lovforslagets Overgang til tredje Behandling.

Breinholt: Skønt jeg, som man vil have jet af Betænkningen, sætter alt andet end Pris paa, at nærværende Lovforslag bliver ophøjet til Lov, kan jeg dog ikke ved denne Lejlighed, da jeg ikke har stillet noget særligt Forslag, finde det rigtigst at dvæle derved. Derfor skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg, forudsættende, at Forslaget dog bliver til Lov, vil være villig til at medvirke, hvad jeg kan, for at de Bestemmelser, som komme i Loven, kunne blive saa gode og hensigtsmæssige som muligt. Jeg har derfor sluttet mig til alle de af den ærede Ordfører anbefalede Ændringsforslag, ligesom jeg ogsaa i Forening med et æret Medlem af Udvalget (Griffen) har stillet et Ændringsforslag, der her mærkelig nok optræder som et Slags Dobbeltgænger, hvilket Dobbeltgænger jeg dog hurtig skal bestræbe mig for at gøre Ende paa. Det vil nemlig ses, at dette Ændringsforslag omtrent med ligeligheden Indhold forefindes baade i Ændringsforslagslisten i Betænkningen og paa et særskilt Blad. Grunden dertil er simpelthen den, at det gik op for Forslagsstillerne, at der kunde rejse sig Afstemningsvanskeligheder ved den Maade, hvorpaa det var opført i Ændringsforslagslisten, og for at fjærne disse have vi grebet den Udvej at opstille det paa et særskilt Blad. Jeg skal da paa min Medforslagsstiller's og egne Vegne tage Forslaget Nr. 4 paa Ændringsforslagslisten tilbage og lade det paa særskilt Blad træde i Stedet.

Formanden: Jeg spørger ikke som sædvanlig, om nogen vil optage Ændringsforslaget, da det vilde være en Urimelighed. Jeg bemærkede jo allerede ved Lovdets Begyndelse, at jeg betragter det som en Selvfølge, at Forslaget i Ændringsforslagslisten maa vige Plads for det nye.

Breinholt: Jeg skal tillade mig ganske kortelig at begrunde det nævnte Ændringsforslag. Dets Indhold viser allerede til-

strækkelig tydelig, hvorpaa det gaar ud; men for dets rette Forstaaelse er det dog nødvendigt at sammenholde det med det af den ærede Flertal stillede Ændringsforslag under Nr. 3, hvor der foreslaas, at en Del af andet Stykke i § 5 skal udstemmes. I den Del af Stykket, som foreslaas udstemt, foreskrives, som allerede af den ærede Ordfører andrødet, et Grundlag for Udarbejdelsen af disse Regulativer. Dette Stykke foreslaas borttaget, hvori jeg, og jeg tror min Medforslagsstiller ogsaa, er ganske enig, og det beror paa en Misforstaaelse, at vore Navne ikke findes paa Ændringsforslaget under Nr. 3. Vi ville i alt Fald bægge stemme derfor. Vi have imidlertid troet, at det var ønskeligt, at der samtidig med, at man udstemmer dette Stykke, der som af den ærede Ordfører godtgjort baade indeholder en tvivlsom Regel og tillige synes at staa i indre Modsigelse med sig selv, sættes en anden Kautel. Sagen forholder sig nemlig saa, at naar man overdrager Amtsrådet at affatte Snekastningsregulativ uden noget som helst bestemt Grundlag, gives der temmelig ubundne Grænser, og naar nogen skulde føle sig stærkt brøstholden ved et saadant Regulativ, kan han klage derover til det samme Amtsråd, som har affattet Regulativet og kun dertil. Der have vi troet, at det vilde være en Betyggelse for saadanne eventuelle Klager, at der, hvis Klagen afvises, og det kan jo ligge temmelig nær, at det Amtsråd, der selv har affattet Regulativet, fandt Klagen ugrundet — skulde gives vedkommende Ret til at indanke Sagens Afgørelse til Indenrigsministeren. Den ærede Ordfører anbefalede at stemme mod dette Ændringsforslag, men uagtet jeg hørte høje efter, forekommer det mig dog ikke, at han angav særlige Grunde, hvorfor dette skulde ske, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke ret kan tænke mig, hvilke Grunde Flertallet har til at være mod dette Ændringsforslag. Den principielle Grund, at man i dette Lovforslag vil have Amtsrådet som den øverste og sidste Instans i alle Snekastningspørgsmaal, og derfor heller ikke paa dette enkelte Punkt vil gøre Brud paa et saadant Princip, kan ikke være gældende, al den Stund Slutningen af § 1 indeholder en Regel om, at Amtsrådets Bestemmelse kan, naar Klageren ønsker det, indankes til Indenrigsministerens endelige Afgørelse. Langt lettere kan jeg derimod tænke mig, at den højtærede Indenrigsminister ikke vil finde Forslaget saa overordentlig tiltalende, thi det er jo saa ganske naturligt, at enhver helst saa vidt muligt vil være fri for Klager og det med dem følgende Besvær; men i og for sig er